

Залізничники провели "Велике прибирання"

Під час весняної толоки працівників Львівської дистанції захисних лісонасаджень роботи, хоч греблю гати. Як розповів інженер дистанції з охорони і захисту лісу Ігор Любунь, цього року участь у толоці в рамках проведення Дня довкілля в різних куточках на території обслуговування дистанції взяло 58 осіб. Вони ліквідували 7 несанкціонованих сміттєзвалищ, упорядкували 0,1 га газонів та привели в порядок прилеглі території. Кореспондент редакції разом із працівниками дистанції взяв участь у впорядкуванні лісо-смуги поблизу Городка Львівської області.

– Кількість сміття змінюється в залежності від пори року, – розповідає Ігор Любунь. – Навесні його більше – накопичується за зимовий період. Ми періодично проводимо роботи з виявлення та ліквідації сміттєзвалищ на території дистанції.

Недбалі сусіди

Звісно, сміття не з'являється саме по собі. Його скидають недбалі люди, які замість того, аби з повагою ставитись до природи, зневажають її. Саме їхня безвідповідальна поведінка і є найбільшою проблемою.

– Ось погляньте, вся територія звідси і аж до водойми ще вчора була рясно всяна сміттям, – показує начальник другої виробничої ділянки Львівської дистанції захисних лісонасаджень Наталія Сидор на ділянку шириною із добрих 50 метрів, що розтягнулась уздовж колії. – Нині там чисто, однак де-не-де на воді біліють клапти пакети. Ми вивезли звідси півсотні мішків зі сміттям! У воду, щоправда, не лізли. Люди не гребують навіть переораною землею, просто засипають її відходами. Навіть у

водойми кидають.

За останній час, визнають працівники захисних лісонасаджень, стихійних звалищ поменшало, адже по селах почали організувати смітники. Та навіть до візуальної чистоти ще далеко.

Наводити лад легше гуртом

Чимала команда під орудою Наталії Сидор вирушила до лісо-смуги, поблизу в'їзду в Городок. Підлеглим Наталії Сидор допомагають дівчата із цеху озеленення.

– Сонечко світить, співають пташки, йдемо до колії збирати пляшки, – декламує на ходу раник Степан, якому не позичати доброго гумору. Усі сміються і жартують, навіть незважаючи на те, що завдяки окремим «господарям», вони вже другий день поспіль прибирають територію – сміття за зиму назбиралось чимало.

Лісонасадження нагадують парк. Тіністі 60-літні ясени та клени, мальовничі стежки запросто могли б стати місцем культурного відпочинку мешканців. Однак, на жаль, гуляти тут не дуже затишно.

Все всяєне пластиковими пляшками, залишками поліетилену та іншим непотребом.

Розділившись на групи по 2-3 особи, працівники дистанції в захисних жилетах і рукавичках, озброївшись мішками, граблями та лопатами, «прочісують» лісо-смугу в пошуках сміття. Знайти його нескладно – воно всюди розкидане невеликими купками. За час толоки залізничники втрамбували кілька десятків мішків зі сміттям.

– Чим ближче до автотраси та населених пунктів, тим більше сміття в лісових насадженнях, – каже Наталія Сидор. – Буває, що й з автомобілів просто на ходу викидають навіть цілі пакети із побутовими відходами. Тому при дорозі сміття значно більше. А в глибині лісу викидають більш «прицільно». Вже не просто якийсь папірець чи пакунок, а свідомо вивозять у значних кількостях, щоб тут залишити. Особливо після ремонтів чи

черевики. Та найбільше здивували... квіти. Хтось викинув кілька кущів красивої червоної примули із корінням.

– Чого-чого, а ось цього не можу зрозуміти, – обурювалась працівниця цеху озеленення Олена Войцицька. – Вже всяке бачила, але щоб викинути квітки, які можна висадити біля хати або навіть при дорозі. Дивні бувають люди.

Дівчата порятували кущики – забрали із собою, аби висадити на газоні, де вони будуть тішити око перехожих та мешканців Городка, можливо, й тих мешканців, які викинули тендітну рослину на імпровізований смітник.

Боротьба на культурному фронті

Залізничники не раз намагались боротись із системним безвідповідальним ставленням до довкілля. Однак жодні прохання та вмовляння не допомагають. Мешканців можуть переконати хіба радикальні методи.

За словами начальника другої виробничої ділянки львівської дистанції, свого часу саме через неймовірний бруд та сміття і після чималої кількості прохань заліз-

ниця пообіцяла відмінити зупинку на станції Зимна Вода. А вже станція нагадувала сміттєзвалище. На жодні прохання залізничників місцеві мешканці не реагували, продовжуючи смітити. Аж доки їх не «покарали». Після обіцяної відміни зупинки сільська влада хутко знайшла ресурси і добровольців, які повернули станції нормальний вигляд.

– Ми і знаки вивішували про заборону скидання сміття, і постійно до влади звертаємося, але жодного ефекту це не дає, – наголосила Наталія Сидор. – Знаки ігнорують або взагалі збивають. Ніхто на наші прохання не зважає. А притягнути до відповідальності порушників не можемо, бо ми залізничники, а не правоохоронці. Та й, зрештою, як їх вплинути? Вранці поприбираємо, а вже до вечора «виростає» нова купа.

Єдиний порятунок від засмічення – підвищення рівня культури населення. А вже дитина, котру привчили прибирати за собою і дбайливо ставитись до довкілля, коли виросте – ніколи не дозволить собі викинути мішок із відходами в ліс.

Богдан ЮРОЧКО
Фото автора

День, коли душа радіє від роботи

Незважаючи на вихідний у суботу, 16 квітня, на території локомотивного депо Львів-Захід було доволі людно. Того дня весь колектив депо зібрався на передсвяткову толоку. На територію підприємства я завітала, здається, у розпал толоки, тому не дивно, що за роботою ніхто не звертає на мене уваги. Детальніше про план робіт мені розповів головний інженер локомотивного депо Тарас Винницький.

– Заходи з благоустрою ми проводимо регулярно. У цьому можете переконатися, зайшовши на територію депо будь-коли, – запевняє Тарас Зенонович. – Усім колективом уболіваємо, щоб наше депо – від найдалших закутків до площі перед адміністративним корпусом – повсякчас мало естетично привабливий вигляд. Нині на толоку вийшли вільні від основної роботи працівники, приблизно 150-200 осіб. А загалом комплексні заходи із благоустрою та озеленення проводимо вже упродовж тижня. Всі дерева на території депо та прилеглій площі вже підбілили, впорядковуємо клумби, висаджуємо на них квіти, ще потрібно ліквідувати стихійні сміттєзвалища, які утворилися біля депо.

Коли Тарас Зенонович пішов оглянути результати праці, мою екскурсію територією депо продовжив його заступник Роман Чміль.

Вийшовши на вулицю, звернула увагу на жінку, яка поралася на клумбі. Працівниця депо Оріся Ковтун (на фото) поводитися із саджанцями, немов із малими дітьми, ніжно тримала їх у руках і обережно висаджу-

вала в землю.

– Кожного разу беру участь у толоці й завжди відчуваю велику радість, адже спільна праця об'єднує людей, – зазначила Оріся Іванівна. – Люблю поратися з квітами, сіяти і доглядати їх. Ось цього разу принесла з дому нарциси, айстри, чорнобривці, гвоздики.

Поруч пройшли два молодих хлопці із ношами в руках, вони навідріз відмовилися фотографуватися у робочому одязі, та було й чимало таких, які охоче, з привітною усмішкою поставилися до фотокамери...

Хтось акуратно підбилював бордюри, хтось підмітав територію та прибирав біля баків для сміття. Словом, роботи вистачало всім і не лише на території. Заирнувши у крановий цех, була здивована чистотою і порядком у приміщенні. Зробивши кілька кроків, побачила, що й тут робота ще не завершена: чоловіки підмітали, жінки мили вікна.

Роман Чміль зауважив, що незважаючи на постійну роботу з благоустрою, за кілька тижнів робіт із впорядкування вантажна машина вивозить із депо декілька тонн сміття. За попередні роки колектив депо значно омолодився, тож за роботу молодь береться завзято із веселим настроєм. Якраз у цей день роботи посприяла погода. На переконання працівників депо, спільна толока для них не буденний захід, а особливий день, коли душу радує результат роботи людських рук.

Олія ВАСИЛИНА, студентка факультету журналістики ЛНУ ім. Івана Франка
Фото автора